

Рус ше'ринин көркөмлү нүмөндөлөрүндөн А. Кушнер 1936-чы илде Ленинградта анадан олмуштур. 1959-чу илде Ленинград Педагожи Институтунун филология факультесинин битириниш өз бир мүддет орта мектебде адабият музелини ишлемшидир.

1957-чи илден чап олдуур. Бу вахта гөдөр «Илк тээссурат» (1962), «Кече көзөткис» (1966), «Эламитлер» (1969), «Мөктүб» (1974), «Көсө нитт» (1975), «Сөс» (1978), «Канва» (1981) китаблары ношр олумуштур.

Бунлардан башга мүасир рус ше'ринин проблемлөрүнө даир адаби-елми магалелерле чымхш едир.

А. Кушнер Азербайжан адабияты иле марагланыр, Б Вахабзаденин өз М. Исмайлынын силселе ше'рлеринин рус дилине тэрчүмө етмишдир.

А. КУШНЕР

Сизе нече миннетдарам.
Сиз варсыныз, мөн дә варами
Нә гәдәр ки, сиз сагсыныз,
һәр дәрдиме ортагсыныз,
Дурмусунуз сиз архамда
гаја кими.

«Кечиб кедәр» сөзүнүзө
Унутмушам һәр дәрдиме.
Бу сөзләрин архасында
Бир мөһөббәт, бир гајғы вар.
Санки сизин дилинизлә
Бу сөзләри аллах мәнә пычылдајар.

Ән хош күнлөрдө дә, һәјәты нәдән
Варлыгдән јохлуға дашыјыр өлүм?
Торпагда тохумтөк, һисс етдирмөдән
Варлыгын ичиндә јашајыр өлүм.

Бағлара, чөллөрә, чәмәнликләрә
Чөкүр аста-аста өлүм зәһәри.
Кизличә көкүнү атыр һәр јерә
Јандыра-јандыра о, үрөкләри.

Бир кол архасында, долаб далында
Өлүм пусгудадыр, бизи изләјир.
Шәраб иле долу бир каса үстдә
Зәһәрдир дајанан, мөгәм көзләјир.

Кәдәр мәнә үз верәндә
Сәрт үзүнү көстәрәндә
Чыхарыб чиб дәфтәрим
Гәмләримә гәмһар кими
Зәнк чалырам тез кимсә.
Үрәјимин телләрини
Бағлајырам мән о сөсә,
Сиз еј мәнә таныш сәсләр,

Шириндир, дадыдыр о долу каса
Нечә парылдајыр о зәһәр габы.
Јох! Өлүм горхусу әкәр олмаса
Бизе ләзәт вермөз шәрабын дады!

КЕЧӨНИН ТӨЛӘТУМУ

Ајылдым,
јатагдан мәни галдыран
Нәјди?

Овахаладим көзүмү бир дә,
Ачдым пәнчәрәни, бир дәли туфан
Һәјәчан тәбили чалыр шәһәрдә.

Палыдлар, чөкөләр, отлар үстүндә
Чөкиб гылынчыны әсирди рүзкар.
Гаранлыг ичиндә һамыдан өндә,
Һамыдан сүр'өтлә гачырды коллар.

Бүкәрәк белини гачырды елә
Архәја бахмадан алаг отлары.
Мешә ағачлары вериб әл-әлә
Енишә енирди бу кече јары.

Дәјиб бир-биринә гачыр көј отлар
Даһа сых чөркәјлә гачыр кул-чичөк.
Сых-сых, топа-топа гачыр булудлар,
Гәдим таблоларда көрдүјүмүз тәк.

Енирди, галхырды көһнә биналар,
Суда ләнкәр ауран гајыглар кими.
Онларын ардынча динмәз вә лал-кар,
Кечәнин өзү дә гачырды санки.

Намә'лум бир палыд чыхыб дөнкөдөн
Үстүмә чымхырды: — Нә дурмусан сән —
һамы гачаркөн?

Тәнтимиш ат кими төвшүјүб кече
Дәрир нәфәсини...
— Бәс мән кимәм, ким?
Мәндән ајрылараг, мәндән кизличә
Онларын ардынча гачырды гәлбим.

Севиб севилмәк!

Дәјирәм валлах,
Бөјүк хошбәхтликидир хошбәхт олмамаг!
Јағышын алтында гајыдыб евә
Дүшүнмәк, дүшүнмәк, дүшүнмәк, аһчаг!

Нә бөјүк әзабдыр һәр шеји билмәк
Әлләри гојнунда отурмаг һалә!
Күндә нечә дәфә өлүб-дирилмәк,
Суал-чаваб етмәк өзүн өзүнлә!

Нә көзәл аһлардыр дәлилик аһы,
Дәрдә сирдаш ола дөрд дивар, отаг!
Бөјүк хошбәхтликидир сән һәфтәләрә
Мөктүб көзләјәсан, кәлмәјә аһчаг!

Дүнјанын севинчи көзләримизә
Көрүнүр һәмишә кәдәрдә, гәмдә.
Јаман бикәндир бу дүнја бизә
Аһма нејләјәсан көзәлдир һәм дә!

Нечә хилас олум үзүнтүлөрдән?
Јат, бүрүн кечәјә,
күнүн күн дәјил.
Хошбәхт олмасадым бу дәрдимлә мән
Сәни унудардым,
бу мүмкүн дәјил!

Тәрчүмә едәни: Б. ВАҒАБЗАДӘ

